

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 23. novembra 2016*

„Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Okolje — Aarhuška konvencija — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) — Nevarnost poseganja v poslovne interese fizičnih ali pravnih oseb — Pojem ‚informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje‘ — Dokumenti, ki se nanašajo na postopek odobritve aktivne snovi v fitofarmaceutskih sredstvih — Aktivna snov glifosat“

V zadevi C-673/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 17. decembra 2013,

Evropska komisija, ki jo zastopajo B. Smulders, P. Ondrušek, P. Oliver in L. Pignataro-Nolin, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

ob intervenciji

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM)

s sedežem v Washingtonu (Združene države), ki jih zastopata M. Abenhaim, K. Nordlander, odvetnika, in P. Harrison, solicitor,

CropLife International AISBL (CLI) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopajo D. Abrahams, barrister, R. Cana in E. Mullier, odvetnika, ter A. Patsa, dikigoros,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA)

s sedežem v Bruslju, ki ju zastopajo I. Antypas in D. Waelbroeck, odvetnika, ter D. Slater, solicitor,

European Crop Care Association (ECCA) s sedežem v Bruslju, ki ga zastopa S. Pappas, dikigoros,

Zvezna republika Nemčija, ki jo zastopata T. Henze in A. Lippstreu, agenta,

intervenienta v pritožbenem postopku,

* Jezik postopka: angleščina.

druge stranke v postopku so

Stichting Greenpeace Nederland s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) s sedežem v Bruslju,

ki ju zastopata B. Kloostra in A. van den Biesen, odvetnika,

tožeči stranki na prvi stopnji,

ob intervenciji

Kraljevine Švedske, ki jo zastopajo E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz in N. Otte Widgren, agenti,

intervenientka v pritožbenem postopku,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, A. Tizzano (poročevalec), podpredsednik Sodišča, M. Berger, sodnica, E. Levits in F. Biltgen, sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. februarja 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 7. aprila 2016

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. oktobra 2013, Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe/Komisija (T-545/11, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2013:523), s katero je slednje za nič en razglasilo Sklep Komisije z dne 10. avgusta 2011 v delu, v katerem se z njim zavrača dostop do zvezka 4 osnutka poročila o oceni, ki ga je Zvezna republika Nemčija kot država poročevalka pripravila glede aktivne snovi glifosat na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332) (v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

Aarhuška konvencija

- 2 Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 (UL 2005, L 124, str. 1, v nadaljevanju: Aarhuška konvencija) v členu 4 z naslovom „Dostop do okoljskih informacij“ določa:

„1. Če so zahtevane okoljske informacije, pogodbenica v skladu z odstavki tega člena zagotovi, da jih organi javne oblasti v okviru notranje zakonodaje dajo na razpolago javnosti [...].

[...]

4. Zahtevek za okoljske informacije se lahko zavrne, če bi razkritje škodljivo vplivalo:

[...]

- d) na zaupnost poslovnih in industrijskih informacij, če tako zaupnost varuje zakon zaradi zaščite legitimnih gospodarskih interesov. V tem okviru pa je treba razkriti informacije o emisijah, pomembne za varstvo okolja;

[...]

Omenjene razloge za zavrnitev je treba razlagati omejevalno ob upoštevanju javnega interesa za razkritje in ob upoštevanju, ali se zahtevane informacije nanašajo na emisije v okolje.

[...]“

Pravo Unije

Predpisi s področja dostopa do dokumentov

- 3 Uvodna izjava 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) določa:

„Namen te uredbe je čim bolj uresničiti pravico dostopa javnosti do dokumentov [...].“

- 4 Člen 4(2) te uredbe določa:

„Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

— poslovnih interesov fizičnih in [ali] pravnih oseb, vključno z intelektualno lastnino,

[...]

razen če ne prevlada javni interes za razkritje.“

5 Uvodni izjavi 2 in 15 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13) določata:

„(2) V šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti [...] se poudarja, kako pomembno je zagotavljati ustrezne informacije o okolju in nuditi dejanske možnosti za sodelovanje javnosti pri odločanju na področju okolja ter na ta način povečati odgovornost in preglednost odločanja ter prispevati k ozaveščanju javnosti in njeni podpori za sprejete odločitve. [...]

[...]

(15) Kadar Uredba [...] št. 1049/2001 predvideva izjeme, bi se le-te morale uporabljati ob upoštevanju posebnih določb te uredbe glede zahtev za dostop do informacij o okolju. Razloge za zavrnitev dostopa do informacij o okolju bi bilo treba razlagati restriktivno, ob upoštevanju javnega interesa, ki mu služi razkritje, ter morebitne povezave med zahtevanimi informacijami in emisijami v okolje. [...]

6 Člen 1(1) te uredbe določa:

„Cilj te uredbe je prispevati k izvajanju obveznosti, ki izhajajo iz [...] [Aarhuške konvencije], in sicer z določitvijo pravil za uporabo določb Konvencije v institucijah in organih Skupnosti, zlasti pa z:

[...]

(b) zagotavljanjem, da so informacije o okolju v vedno večji meri dostopne javnosti in se javno razširjajo, da se doseže kar najširša sistematična razpoložljivost in razširjanje informacij o okolju v javnosti. V ta namen se zlasti spodbuja uporaba računalniške telekomunikacijske in/ali elektronske tehnologije, kolikor je na voljo;

[...]“

7 Člen 2(1) te uredbe določa:

„V tej uredbi:

[...]

(d) ‚informacije o okolju‘ pomenijo kakršne koli informacije v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali kateri koli drugi materialni obliki o:

(i) stanju elementov okolja, kot so zrak in ozračje, voda, tla, zemljišča, krajina in naravni življenjski prostori, vključno z mokrišči, obalnimi in morskimi območji, biološka raznovrstnost in njene sestavine, vključno z gensko spremenjenimi organizmi, ter o medsebojnih vplivih teh elementov;

(ii) dejavnikih, kot so snovi, energija, hrup, sevanje ali odpadki, vključno z radioaktivnimi odpadki, emisije, izpusti in druga sproščanja v okolje, ki vplivajo ali bi utegnili vplivati na elemente okolja, navedene pod (i);

[...]“

8 Člen 3 te direktive določa:

„Uredba [...] št. 1049/2001 se uporablja za vsakršno zahtevo prosilca za dostop do informacij o okolju, ki jih hranijo institucije in organi Skupnosti [...].“

9 Člen 6(1) Uredbe št. 1367/2006 določa:

„V zvezi s prvo in tretjo alineo člena 4(2) Uredbe [...] št. 1049/2001, se [...] šteje, da prevlada javni interes za razkritje, če se zahtevane informacije nanašajo na emisije v okolje. [...]“

Predpisi, ki urejajo postopke za pridobitev dovoljenja za promet s fitofarmaceutskimi sredstvi in za vključitev aktivnih snovi

10 Uredba Komisije (EGS) št. 3600/92 z dne 11. decembra 1992 o podrobnih pravilih za izvajanje prve faze delovnega programa, določenega v členu 8(2) Direktive Sveta 91/414 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 242) določa podrobna pravila za izvajanje prve faze večletnega delovnega načrta za postopen pregled aktivnih snovi, ki so v prometu dve leti po dnevu notifikacije Direktive 91/414. Iz Priloge I k tej uredbi je razvidno, da je glifosat predviden v prvi fazi tega delovnega programa. Vsaka država članica poročevalka mora v skladu s členom 7(1) te uredbe pripraviti osnutek poročila o oceni.

11 Z uporabo Uredbe Komisije (ES) št. 933/94 z dne 27. aprila 1994 o določitvi aktivnih snovi fitofarmaceutskih sredstev in imenovanju držav članic poročevalk za izvajanje Uredbe št. 3600/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 84) je bila za državo članico poročevalko za glifosat imenovana Zvezna republika Nemčija.

12 Nazadnje, na podlagi člena 1 in Priloge I k Direktivi Komisije 2001/99/ES z dne 20. novembra 2001 o spremembi Priloge I k Direktivi Sveta 91/414, za vključitev aktivnih snovi glifosat in tifensulfuron-metil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 34, str. 182) je bil glifosat dodan v Prilogo I k Direktivi 91/414, s prenehanjem veljavnosti vključitve 30. junija 2012. Pozneje je bilo z Direktivo Komisije 2010/77/EU z dne 10. novembra 2010 o spremembi Direktive 91/414 v zvezi z datumom poteka veljavnosti registracije nekaterih aktivnih snovi v Prilogo I (UL 2010, L 293, str. 48) obdobje vključitve glifosata podaljšano do 31. decembra 2015.

Predpisi, ki se uporabljajo za industrijske emisije

13 Člen 2, točki 3 in 5, Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 80) določa:

„Za namene te direktive pomeni izraz:

[...]

3. ‚obrat‘ nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja;

[...]

5. ‚emisija‘ neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu, v zrak, vodo ali tla;

[...]“

14 Člen 1 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL 2010, L 334, str. 17) se glasi:

„Ta direktiva določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti. [...]“

15 Člen 3, točki 3 in 4, te direktive določa:

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

(3) ‚obrat‘ pomeni nepremično tehnično enoto, v kateri poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I ali v delu 1 Priloge VII, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti na istem mestu, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki so navedene v teh prilogah in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje;

(4) ‚emisija‘ pomeni neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu v zrak, vodo ali tla;

[...]“

Dejansko stanje

16 Stichting Greenpeace Nederland (v nadaljevanju: Greenpeace Nederland) in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) sta 20. decembra 2010 na podlagi uredb št. 1049/2001 in št. 1367/2006 zaprosili za dostop do več dokumentov glede prvega dovoljenja za dajanje v promet za glifosat kot aktivno snov, ki je bilo izdano na podlagi Direktive 91/414.

17 Zaprošeno je bilo za te dokumente:

— prepis osnutka poročila o oceni, ki ga je država članica poročevalka, in sicer Zvezna republika Nemčija, pripravila pred prvo uvrstitvijo glifosata v Prilogo I k Direktivi 91/414 (v nadaljevanju: osnutek poročila);

— popoln seznam vseh preizkušanj, ki so ga predložili predlagatelji uvrstitve glifosata v Prilogo I k Direktivi 91/414, o kateri je bilo odločeno z Direktivo 2001/99; in

— popolna, celovita in izvirna dokumentacija o preizkušanjih, ki so jo predložili predlagatelji uvrstitve glifosata v Prilogo I k Direktivi 91/414 leta 2001, v delu, v katerem se nanaša na preizkuse dolgoročne toksičnosti, preizkuse mutagenosti, kancerogenosti in nevrotoksičnosti ter študije glede reproduktivnosti.

18 Potem ko je generalni sekretar Komisije v skladu z Uredbo št. 1049/2001 nemške organe zaprosil za predhodno soglasje, je z dopisom z dne 6. maja 2011 odobril dostop do osnutka poročila, razen do zvezka 4 (v nadaljevanju: sporni dokument), katerega razkritje so ti organi zavrnil. Glede zadnjenavedenega je pojasnil, da posvetovanje z nemškimi organi glede razkritja spornega dokumenta še vedno poteka in da bo odločitev sprejeta naknadno.

19 Generalni sekretar Komisije je s spornim sklepom nazadnje dostop do spornega dokumenta zavrnil, pri tem pa se je oprl na zavrnitev s strani Zvezne republike Nemčije.

- 20 Generalni sekretar Komisije je v utemeljitev tega sklepa navedel, da je ta država članica nasprotovala razkritju tega dokumenta na podlagi člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ker je sporni dokument vseboval zaupne informacije o pravicah intelektualne lastnine predlagateljev uvrstitve glifosata v Prilogo I k Direktivi 91/414, in sicer natančno kemično sestavo aktivne snovi, ki jo proizvajajo vsak od predlagateljev, podrobne informacije o postopku proizvodnje snovi, informacije o nečistočah, sestavi končnih sredstev in pogodbenih razmerjih med različnimi predlagatelji vpisa.
- 21 Generalni sekretar Komisije je po svoji navedbi glede izjave nemških organov, ki ocenjujejo, da ni podan prevladujoč javni interes iz člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001, ki upravičuje razkritje spornega dokumenta, preučil, ali je tak javni interes mogoče uveljavljati glede na Uredbo št. 1367/2006. V zvezi s tem je poudaril, po eni strani, da se člen 6(1) zadnjenačene uredbe, v skladu s katerim se šteje, da prevlada javni interes za razkritje, če se zahtevane informacije nanašajo na emisije v okolje, ne uporablja za sporni dokument, saj ta ni vseboval takšnih informacij.
- 22 Po drugi strani je generalni sekretar Komisije poudaril, da so se zadevne informacije nanašale na postopek proizvodnje glifosata s strani predlagateljev njegove uvrstitve v Prilogo I k Direktivi 91/414. V okviru tehtanja interesov, ki ga je bilo treba opraviti, je ugotovil, da je potreba po varstvu pravic intelektualne lastnine teh predlagateljev prevladala nad javnim interesom za razkritje informacij. Takšno razkritje informacij bi namreč v tem primeru konkurenčnim podjetjem omogočilo, da posnemajo postopek proizvodnje, ki ga uporabljajo predlagatelji uvrstitve glifosata, kar bi jim povzročilo znatne izgube, kršeni pa bi bili tudi njihovi poslovni interesi in njihove pravice intelektualne lastnine. Javni interes za razkritje informacij naj bi, nasprotno, že bil upoštevan, saj so bili morebitni učinki emisij glifosata razvidni iz drugih delov osnutka poročila, ki so postali javni, zlasti tisti glede upoštevanih nečistoč in metabolitov. Informacije o neupoštevanih nečistočah, vključene v sporni dokument, so se nanašale na elemente, ki ne pomenijo tveganja za zdravje ali okolje, vendar bi privedle do razkritja postopka proizvodnje vsakega od sredstev.
- 23 Generalni sekretar Komisije je poleg tega navedel, da je iz postopka, v katerem je bil glifosat vključen v Prilogo I k Direktivi 91/414, razvidno, da so bile zahteve, ki jih Uredba št. 1367/2006 nalaga glede dajanja na voljo javnosti informacij o učinkih te snovi na okolje, spoštovane. V teh okoliščinah bi morale prevladati varstvo interesov proizvajalcev te snovi.
- 24 Generalni sekretar Komisije je na podlagi tega sklepal, da ni bilo dokaza o obstoju prevladujočega javnega interesa za razkritje.

Izpodbijana sodba

- 25 Greenpeace Nederland in PAN Europe sta 14. oktobra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa. V utemeljitev tožbe sta navedli tri tožbene razloge.
- 26 S prvim tožbenim razlogom sta trdili, da Uredba št. 1049/2001 državi članici ne daje pravice veta in da se Komisija lahko odloči, da ne bo ravnala v skladu z mnenjem države članice glede uporabe izjeme iz člena 4(2) te uredbe. Z drugim tožbenim razlogom sta trdili, da je treba izključiti v členu 4(2), prvi pododstavek, te uredbe določeno izjemo od pravice do dostopa, ki je namenjena varstvu poslovnih interesov fizične ali pravne osebe. Po mnenju Greenpeace Nederland in PAN Europe prevladujoči javni interes upravičuje razkritje zahtevanih informacij, saj se slednje nanašajo na emisije v okolje v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006. Nazadnje, Greenpeace Nederland in PAN Europe sta s tretjim tožbenim razlogom trdili, da sporni sklep ni bil skladen s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001 in členom 4 Aarhuške konvencije, saj Komisija ni ocenila dejanskega tveganja za poseg v navedene poslovne interese.

27 Splošno sodišče je ugodilo drugemu tožbenemu razlogu in – ne da bi se izreklo o drugih dveh tožbenih razlogih – za ničen razglasilo sporni sklep v delu, v katerem je bil z njim strankama zavrnen dostop do spornega dokumenta, ki vsebuje informacije glede emisij v okolje, in sicer, prvič, informacije o identiteti in količini vseh nečistoč, ki so vsebovane v aktivni snovi, ki jo je prijavil vsak gospodarski subjekt, drugič, podatke o nečistočah, ki so prisotne v različnih lotih, ter minimalne, povprečne in maksimalne količine vsake od teh nečistoč in, tretjič, informacije o sestavi fitofarmaceutskih sredstev, ki so jih razvili različni zadevni gospodarski subjekti (v nadaljevanju: sporne informacije).

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

28 Zvezni republiki Nemčiji je bila s sklepom predsednika Sodišča z dne 29. aprila 2014 dovoljena intervencija v podporo predlogom Komisije.

29 Predsednik Sodišča je s sklepi z dne 3. marca 2015 združenjem American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. (CropLife), CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), European Crop Protection Association (ECPA) in National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (v nadaljevanju: NAM USA) prav tako dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.

30 S sklepom predsednika Sodišča z dne 26. junija 2015 je bila Kraljevini Švedski dovoljena intervencija v podporo predlogom Greenpeace Nederland in PAN Europe.

31 Komisija, ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA in Zvezna republika Nemčija Sodišču predlagajo, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi,

— v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije bodisi samo dokončno odloči o prvem in tretjem tožbenem razlogu, ki sta bila navedena na prvi stopnji, ali zadevo vrne Splošnemu sodišču, ki bo ponovno odločilo o teh razlogih, ter

— Greenpeace Nederland in PAN Europe naloži plačilo stroškov.

32 Greenpeace Nederland in PAN Europe Sodišču predlagata, naj pritožbo Komisije zavrne in slednji naloži plačilo stroškov.

33 Kraljevina Švedska Sodišču predlaga, naj pritožbo Komisije zavrne.

Pritožba

34 Komisija v podporo svoji pritožbi navaja en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na očitke, da je Splošno sodišče napačno razlagalo pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006.

35 Komisija v prvem delu tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče storilo napako, ker ni upoštevalo nujnosti, da se zagotovi „notranja“ skladnost Uredbe št. 1049/2001.

36 Komisija z drugim delom tega pritožbenega razloga podredno trdi, da Splošno sodišče za namene razlage in uporabe izjem od pravice do dostopa, ki so določene v uredbah št. 1049/2001 in št. 1367/2006, ni ustrezno upoštevalo ureditve razkritja informacij, posebej določene v sektorski zakonodaji za fitofarmaceutska sredstva.

37 Komisija s tretjim delom tega pritožbenega razloga – prav tako podredno – trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker v točkah 44 in 45 izpodbijane sodbe ni upoštevalo nujnosti, da se člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razlaga čim bolj skladno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti z njenima členoma 16 in 17, in s Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, ki je Priloga 1 C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), podpisanem 15. aprila 1994 v Marakešu in potrjenem s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80).

Prvi del edinega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 38 Komisija v prvem delu edinega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče s tem, da ni upoštevalo nujnosti, da se zagotovi „notranja“ skladnost Uredbe št. 1049/2001 v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 1367/2006 in členom 4(4) Aarhuške konvencije, storilo napako.
- 39 Potem ko je spomnila, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 ustvari neizpodbojno domnevo v korist razkritja informacij, zajetih s pojmom „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, Komisija v bistvu trdi, da je ta pojem treba razlagati ozko, da se ne odzame ves pomen interesom iz člena 339 PDEU in iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 40 V vsakem primeru Komisija v bistvu meni, da morajo zadevne informacije, zato da so lahko zajete z navedenim pojmom, izpolniti dva kumulativna pogoja, in sicer se na eni strani nanašati na emisije iz naprav, kot so tovarne in elektrarne, na drugi strani pa se nanašati na dejanske emisije v okolje.
- 41 Prvi od teh pogojev, na katerega se sklicujejo tudi CLI, Cefic, ECPA in Zvezna republika Nemčija, naj bi izhajal iz Navodil za izvajanje Aarhuške konvencije. Za opredelitev pojma „emisije“ se je prva izdaja teh navodil sklicevala na Direktivo 96/61. V členu 2, točka 5, te direktive je bil pojem „emisije“ opredeljen kot neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu v zrak, vodo ali tla, medtem ko je bil v členu 2, točka 3, iste direktive pojem „obrat“ opredeljen kot nepremična enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I k tej direktivi. Prav tako naj bi druga izdaja Navodil za izvajanje Aarhuške konvencije imela enako besedilo in naj bi se sklicevala na Direktivo 2010/75, ki je nadomestila Direktivo 96/61, obenem pa ohranila iste opredelitve pojmov „emisije“ in „obrat“. Iz tega naj bi izhajalo, da bi bilo treba pojem „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razlagati tako, da je omejen s pojmi emisij iz direktiv 96/61 in 2010/75.
- 42 V zvezi s tem Zvezna republika Nemčija, CLI, Cefic in ECPA dodajajo, da to razlago potrjuje sam člen 2(1)(d) Uredbe št. 1367/2006, ki emisije razlikuje od sproščanj in drugih izpustov. Razlaga Splošnega sodišča bi pripomogla k odpravi tega razlikovanja in k temu, da bi se lahko štelo, da se vse informacije o okolju nanašajo na emisije v okolje.
- 43 Komisija v zvezi z drugim pogojem, na katerega se prav tako sklicujeta CLI in Cefic, meni, da v tem primeru ni izpolnjen. Sporni dokument po njenem mnenju ne vsebuje informacij o vrsti in količini emisij, ki so bile dejansko sproščene v okolje, ker naj bi se te emisije razlikovale glede na količino sredstev, ki jih kmetje uporabljajo v praksi, in glede na to, ali ta fitofarmaceutvska sredstva vsebujejo oziroma ne vsebujejo popolnoma enakih snovi, kot so tiste, ki so ocenjene v osnutku poročila o oceni.
- 44 Komisija poleg tega trdi, da merilo, ki ga je uporabilo Splošno sodišče za sklepanje, da se informacija „nanaša na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, in sicer obstoj „dovolj neposredne“ zveze med zadevnimi informacijami in emisijami v okolje, nikakor ni pravno

utemeljeno in da ohlapnost tega merila povzroča resne težave z vidika pravne varnosti, kar naj bi potrjeval način, kako je Splošno sodišče to merilo uporabilo v izpodbijani sodbi. V točki 71 te sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da je bil analitski profil preizkušanih lotov, razen strukturnih formul nečistoč, dovolj neposredno povezan z emisijami v okolje. Ta trditev pa ni podprta z nobenim argumentom.

- 45 Greenpeace Nederland in PAN Europe, ki ju podpira Kraljevina Švedska, trditve Komisije izpodbijata.
- 46 Zato, najprej, v bistvu trdijo, da se pravila iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 in iz člena 4(4), prva alineja, Aarhuške konvencije, v skladu s katerim varstvo poslovnih interesov fizične ali pravne osebe ne more nasprotovati razkritju „informacij[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, ne sme razlagati ozko, saj razkritje informacij o okolju pomeni načelo.
- 47 Dalje, te stranke menijo, da Navodila za izvajanje Aarhuške konvencije ne podpirajo ozke razlage pojma „emisije v okolje“, ki jo zagovarja Komisija, ker se ta navodila le sklicujejo na opredelitev pojma „emisija“, ki je kot primer navedena v Direktivi 96/61. V vsakem primeru v navedeni konvenciji ni ničesar, s čimer bi bilo mogoče podpreti takšno razlago. Področje uporabe te konvencije naj ne bi bilo omejeno na področja varstva okolja v zvezi z industrijskimi obrati, temveč naj bi se izrecno in jasno uporabljalo za široko paleto področij in informacij o okolju.
- 48 Nazadnje je po mnenju Greenpeace Nederland in PAN Europe prav tako treba zavrniti omejitve pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ na tiste informacije, ki se nanašajo na dejanske emisije. V zvezi s tem zlasti navajata, da so sporne informacije nujne, da bi po eni strani poznali količino in kakovost sproščanj glifosata v okolje ter količino izpuščenih nečistoč, po drugi strani pa preverili, ali so bili učinki sproščanj te snovi v okolje kot sestavnega dela fitofarmaceutskega sredstva ustrezno ocenjeni. Glede na to, da naj bi bile te informacije podlaga, na kateri je mogoče odobriti sproščanje glifosata v okolje, naj bi se te informacije nanašale na „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006. Zato naj ne bi bilo razloga, da se pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ omeji na informacije, ki se nanašajo na emisije, ki so bile ob uporabi zadevnega sredstva dejansko sproščene v okolje.

Presoja Sodišča

- 49 Za odločitev o prvem delu edinega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, ali je treba, tako kot trdi Komisija, prvič, pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razlagati ozko, drugič, ali mora biti ta pojem omejen na informacije, ki se nanašajo na emisije iz industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne, tretjič, ali se ta pojem nanaša samo na informacije, ki se nanašajo na dejanske emisije v okolje, in četrtič, ali je Splošno sodišče s tem, da je menilo, da za to, da je informacija zajeta z istim pojmom, zadostuje že, da se „dovolj neposredno“ nanaša na emisije v okolje, napačno uporabilo pravo.
- Ozka razlaga pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“
- 50 V zvezi z vprašanjem, ali je treba pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razlagati ozko, sicer drži, da je treba sprejeti ozko razlago tega pojma, da se ne odvzame ves pomen členu 339 PDEU in členu 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 v obsegu, v katerem ta člena ščitita poslovno skrivnost in poslovne interese fizičnih in pravnih oseb. Za pravico do dostopa do dokumentov institucij, ki je določena v tej uredbi, veljajo – kot je poudarilo Splošno sodišče v točki 29 izpodbijane sodbe – nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa, med katerimi je varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb.
- 51 Vendar v nasprotju s tem, kar poudarja Komisija, tega pojma ni mogoče razlagati ozko.

- 52 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je cilj Uredbe št. 1049/2001, kot je navedeno v njeni uvodni izjavi 4 in členu 1, podeliti javnosti pravico čim širšega dostopa do dokumentov institucij (glej zlasti sodbe z dne 21. septembra 2010, Švedska in drugi/API in Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, EU:C:2010:541, točka 69, in z dne 17. oktobra 2013, Svet/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, točka 28). Prav tako je cilj Uredbe št. 1367/2006, kot je določeno v njenem členu 1, zagotoviti kar najširšo razpoložljivost in sistematično razširjanje informacij o okolju, ki jih hranijo institucije in organi Unije.
- 53 Zato je le v primeru, kadar odstopajo od načela čim širšega dostopa javnosti do teh dokumentov s tem, da omejujejo ta dostop, treba izjeme od tega načela, zlasti tiste, ki so določene v členu 4 Uredbe št. 1049/2001, v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča razlagati in uporabljati ozko (glej v tem smislu sodbe z dne 21. septembra 2010, Švedska in drugi/API in Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, EU:C:2010:541, točka 73, in z dne 17. oktobra 2013, Svet/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, točka 30). Nujnost takšne ozke razlage med drugim potrjuje tudi uvodna izjava 15 Uredbe št. 1367/2006.
- 54 Nasprotno, z vzpostavitev domneve, da je razkritje „informacij[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ – razen tistih, ki se nanašajo na preiskave – javni interes, ki prevlada nad interesom varstva poslovnih interesov neke fizične ali pravne osebe, tako da varstva teh poslovnih interesov ni mogoče uveljavljati zoper razkritje teh informacij, pa drži, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, tako kot trdi zlasti CLI, odstopa od pravila glede tehtanja interesov, ki je določeno v členu 4(2) Uredbe št. 1049/2001. Vendar pa ta člen 6(1), prvi stavek, tako dopušča konkretno uveljavitev načela čim širšega dostopa do informacij, ki jih imajo institucije in organi Unije, tako da ozke razlage te določbe ni mogoče utemeljiti.
- 55 V teh okoliščinah Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točkah 49 in 53 izpodbijane sodbe ni sprejelo ozke razlage člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 in pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“.
- Omejitev pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ na informacije, ki se nanašajo na emisije iz industrijskih obratov
- 56 Glede trditve Komisije, da je treba pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razlagati kot pojem, ki je omejen na informacije, ki se nanašajo na emisije iz industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne, je treba najprej poudariti, da je Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi ta institucija, na to trditev, preden jo je zavrnilo, izrecno odgovorilo v točkah od 54 do 56 izpodbijane sodbe.
- 57 V zvezi z utemeljenostjo presoje Splošnega sodišča je treba sicer poudariti, da je bilo v Navodilih za izvajanje Aarhuške konvencije, in sicer v različici iz leta 2000, predlagano, naj se za opredelitev pojma „emisije“ v smislu člena 4(4), prva alineja, točka (d), te konvencije uporabi opredelitev tega pojma iz člena 2, točka 5, Direktive 96/61 in naj so v različici iz leta 2014 odslej sklicevanja na opredelitev iz člena 3, točka 4, Direktive 2010/75, ki je identična opredelitvi iz prve direktive.
- 58 V bistvu iz teh direktiv izhaja, da so „emisije“ v smislu slednjih neposredna ali posredna sproščanja snovi, vibracij, toplote ali hrupa v zrak, vodo ali tla, iz posameznega ali razpršenih virov v industrijskih obratih, ki so opredeljeni v njih.
- 59 Vendar kot je navedlo Splošno sodišče v točki 55 izpodbijane sodbe, iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da čeprav se lahko šteje, da so navodila za izvajanje Aarhuške konvencije pojasnjevalni dokument, ki se lahko glede na okoliščine primera skupaj z drugimi upoštevnimi elementi upošteva

pri razlagi te konvencije, pa analize v njem nikakor niso zavezujoče in nimajo normativnega obsega, ki pripada določbam te konvencije (glej zlasti sodbo z dne 19. decembra 2013, *Fish Legal in Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, točka 38 in navedena sodna praksa).

- 60 Na eni strani v Uredbi št. 1367/2006 ni ničesar, kar bi omogočalo sklepanje, da bi bilo treba pojem „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, te uredbe omejiti na emisije iz nekaterih industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne.
- 61 Ta omejitev prav tako ne more izhajati iz Aarhuške konvencije, ki jo je treba upoštevati pri razlagi Uredbe št. 1367/2006, saj je cilj te uredbe, kot izhaja iz njenega člena 1, prispevati k izvajanju obveznosti, ki izhajajo iz te konvencije, z določitvijo pravil za uporabo določb te konvencije v institucijah in organih Unije.
- 62 Nasprotno, kot je poudarilo Sodišče v točki 72 sodbe s tem datumom, *Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting* (C-442/14), bi bila taka omejitev v nasprotju s samim besedilom člena 4(4), prva alinea, točka (d), Aarhuške konvencije. Ta določba določa, da je treba razkriti informacije o emisijah, ki so pomembne za varstvo okolja. Informacije, ki se nanašajo na emisije iz virov, ki niso industrijski obrati, kot so tiste, ki izhajajo iz uporabe fitofarmaceutskih sredstev na rastlinah ali zemlji, so prav tako pomembne za varstvo okolja kot informacije o emisijah iz industrijskih virov.
- 63 Na drugi strani omejitev pojma „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 na emisije iz nekaterih industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne, ne bi upoštevala cilja zagotavljanja kar najbolj širokega razkritja informacij o okolju, ki mu sledi ta uredba (glej po analogiji sodbo s tem datumom, *Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, točka 73).
- 64 Poleg tega, v nasprotju s trditvami Zvezne republike Nemčije takšna omejitev ne more biti upravičena z nujnostjo ohranitve notranje skladnosti prava Unije, zlasti med Uredbo št. 1367/2006 in direktivama 96/61 in 2010/75. Omejitev pojma „emisije“ v teh zadnjenavedenih direktivah, na emisije iz nekaterih industrijskih obratov, je utemeljena s samim predmetom teh direktiv, ki je – kot je navedeno v členu 1 Direktive 2010/75 – določiti pravila o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti. Takšne omejitve pa ni mogoče upravičiti s predmetom Uredbe št. 1367/2006, ki je ob upoštevanju njenega člena 1 uokviriti pravila za dostop do informacij o okolju, ki jih hranijo institucije in organi Unije. Sicer pa je treba poudariti, da pojem „emisija“ v pravu Unije ni enoten, ampak se spreminja glede na zadevno področje uporabe. Tako se opredelitev tega pojma v direktivah 96/61 in 2010/75 razlikuje od opredelitve iz člena 2, točka 8, Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 8, str. 357) ali pa od opredelitve iz člena 3(e) Direktive 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 320).
- 65 Nazadnje je treba poudariti, da v nasprotju s tem, kar trdijo zlasti CLI, Cefic, ECPA in Zvezna republika Nemčija, takšna omejitev prav tako ni utemeljena s členom 2(1)(d)(ii) Uredbe št. 1367/2006.
- 66 Res je, da se na prvi pogled zdi, da se v tej določbi, v kateri so naštetih dejavniki, ki se lahko uvrščajo v okvir pojma „informacije o okolju“, razlikuje med pojmom „emisije“ in pojmom „izpusti“ in „sproščanja“ v okolje, zaradi česar bi po mnenju CLI, Cefic, ECPA in Zvezne republike Nemčije moral biti pojem „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, te uredbe omejen na emisije iz nekaterih industrijskih obratov razen drugih izpustov in sproščanj v okolje.

- 67 Vendar po eni strani razlikovanje med pojmom „emisije“ in pojmom „izpusti“ in „sproščanja“ nima zveze z Aarhuško konvencijo, ki se v členu 4(4), prva alineja, točka (d), omejuje na določitev, da zaupnosti poslovnih in industrijskih informacij ni mogoče uveljavljati zoper razkritje „informacij[...] o emisijah, pomembnih za varstvo okolja“ (glej sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točka 62).
- 68 Po drugi strani takšno razlikovanje ni upoštevno glede na cilj razkritja informacij o okolju, ki mu sledi Uredba št. 1367/2006, in bi bilo umetno. Poleg tega se ti pojmi v velikem obsegu prekrivajo, kot kaže raba izraza „druga sproščanja“ v členu 2(1)(d)(ii) te uredbe, iz katerega izhaja, da so emisije in izpusti prav tako sproščanja v okolje (glej po analogiji sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točki 63 in 65).
- 69 Zato za razlago člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 ni treba razlikovati pojma „emisije“ od pojmov „izpusti“ in „sproščanja“ v okolje (glej po analogiji sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točka 67).
- 70 Na podlagi zgoraj navedenega je lahko Splošno sodišče v točkah od 54 do 56 izpodbijane sodbe, ne da bi napačno uporabilo pravo, menilo, da pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu te določbe ni omejen na informacije, ki se nanašajo na emisije iz nekaterih industrijskih obratov.
- Omejitev pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ na tiste informacije, ki se nanašajo na dejanske emisije v okolje
- 71 V zvezi s trditvijo Komisije, da se pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 nanaša le na informacije o dejanskih emisijah v okolje, kar ne velja v primeru spornih informacij, je sicer treba poudariti, kot poudarja Komisija, da pojem ne vključuje informacij o hipotetičnih emisijah.
- 72 V bistvu iz člena 1(1)(b) te uredbe v povezavi z njenim členom 2(1)(d) izhaja, da je cilj te uredbe zagotoviti pravico dostopa do informacij, ki se nanašajo na dejavnike, kot so emisije, ki vplivajo ali bi utegnile vplivati na elemente okolja, zlasti na zrak, vodo in zemljo. Za to pa ne gre pri zgolj hipotetičnih emisijah (glej po analogiji sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točka 80).
- 73 Vendar v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, tega pojma ni mogoče omejiti samo na informacije, ki se nanašajo na emisije, ki so bile dejansko sproščene v okolje ob uporabi fitofarmacevtskega sredstva ali zadevne aktivne snovi in sicer na rastline ali zemljo; te emisije so odvisne zlasti od količine, ki so jo dejansko uporabili kmeti, in tudi od natančne sestave končnega sredstva, ki se trži.
- 74 Ta pojem se prav tako nanaša na informacije o predvidljivih emisijah fitofarmacevtskega sredstva ali zadevne aktivne snovi v okolje v običajnih ali realnih pogojih uporabe tega sredstva ali te snovi, ki ustreza tistim, za katere je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena uporabi (glej po analogiji sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točki 78 in 79).
- 75 Če dajanje na trg sredstva ali snovi na splošno ne zadostuje za domnevo, da bo to sredstvo ali ta snov nujno izpuščena v okolje in da se informacije v zvezi s sredstvom ali snovjo nanašajo na „emisije v okolje“, pa je drugače v primeru sredstva, kakršno je fitofarmacevtsko sredstvo, in snovi, ki jih to sredstvo vsebuje in ki so v okviru običajne uporabe zaradi svoje funkcije namenjene sprostitvi v okolje. V tem primeru predvidljive emisije v običajnih ali realnih pogojih uporabe zadevnega sredstva ali snovi,

ki jih to sredstvo vsebuje, v okolje niso hipotetične in so zajete s pojmom „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 (glej po analogiji sodbo s tem datumom, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, točki 78 in 79).

76 Zato Komisija napačno trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je menilo, da je sporni dokument vseboval „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, napačno uporabilo pravo, saj ta dokument ne vsebuje informacij o vrsti in količini dejansko izpuščenih emisij v okolje pri uporabi zadevnega sredstva.

– Merilo v zvezi z obstojem dovolj neposredne zveze med informacijami in emisijami v okolje

77 Nazadnje je treba ugotoviti, ali je Splošno sodišče v točki 53 izpodbijane sodbe lahko štelo, da zadošča, da se informacija „dovolj neposredno nanaša“ na emisije v okolje, da bi spadala v okvir člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, ali pa – kot trdi Komisija – je treba takšno merilo, ki se nanaša na obstoj dovolj neposredne zveze med zadevnimi informacijami in emisijami, zavrnilo, če nima nobene podlage v zakonodaji.

78 V zvezi s tem je iz besedila člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razvidno, da se ta določba nanaša na informacije, ki se „nanašajo na emisije v okolje“, torej na informacije, ki zadevajo oziroma so v zvezi s takšnimi emisijami, ne pa na informacije, ki so v neposredni ali posredni zvezi z emisijami v okolje. To razlago potrjuje člen 4(4), prva alineja, točka (d), Aarhuške konvencije, ki se sklicuje na „informacije o emisijah“.

79 Ob upoštevanju cilja, ki mu sledi člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, ki je zagotoviti dostop do „informacij[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, je treba ta pojem razumeti tako, da vključuje zlasti podatke, ki javnosti omogočajo seznanitev s tem, kaj je bilo dejansko sproščeno v okolje oziroma bo sproščeno v okolje na predvidljiv način, v običajnih ali realnih pogojih rabe sredstva ali zadevne snovi, ki ustreza rabi, za katero je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena rabi. Zato je treba ta pojem razlagati tako, da zajema zlasti navedbe glede vrste, sestave, količine, datuma in kraja dejanskih ali predvidljivih emisij – v takih okoliščinah – tega sredstva ali te snovi.

80 Prav tako je treba v pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ vključiti tako informacije, ki javnosti omogočajo, da preveri, ali je ocena dejanskih in predvidljivih emisij, na podlagi katere je pristojni organ izdal dovoljenje za sredstvo ali zadevno snov, pravilna, kot tudi podatke o vplivih teh emisij na okolje. V bistvu iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 1367/2006 izhaja, da je namen dostopa do informacij o okolju, ki se zagotavlja s to uredbo, spodbujati bolj učinkovito sodelovanje javnosti pri odločanju, da se tako poveča odgovornost organov, pristojnih za odločanje, ter prispevati k ozaveščanju javnosti in njeni podpori za sprejete odločitve. Da bi javnost lahko bila prepričana, da so odločitve v zvezi z okoljem, ki jih sprejmejo pristojni organi, utemeljene, in da bi lahko učinkovito sodelovala v postopku odločanja o okoljskih zadevah, mora imeti dostop do informacij, ki ji omogočajo preverjanje, ali so bile emisije ustrezno ocenjene, in mora biti sposobna smiselno razumeti, kako lahko te emisije vplivajo na okolje.

81 Čeprav ni bilo treba sprejeti ozke razlage pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, kakor je bilo navedeno v točki 55 te sodbe, pa ta pojem, nasprotno, ne more vključevati vseh informacij, ki izkazujejo kakršno koli zvezo, tudi neposredno, z emisijami v okolje. Če bi se ta pojem razlagal tako, da zajema tovrstne informacije, bi ta razlaga v velikem obsegu odvzela vsebnost pojmu „informacije o okolju“ v smislu člena 2(1)(d) Uredbe št. 1367/2006. S takšno razlago bi bil tako povsem odvzet polni učinek možnosti, določeni v členu 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki jo imajo institucije, da zavrnejo razkritje informacij o okolju, zlasti zato, ker bi takšno razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb ter ogrozilo ravnovesje, ki ga je želel zagotoviti zakonodajalec Unije, med ciljem preglednosti in varovanjem teh interesov. Z njo bi se prav tako nesorazmerno ogrozilo varovanje poslovne skrivnosti, zagotovljene s členom 339 PDEU.

- 82 Iz navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 53 izpodbijane sodbe presodilo, da zadošča, da se informacija dovolj neposredno nanaša na emisije v okolje, zato da je zajeta s pojmom „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo.
- 83 Ker je prvi del edinega pritožbenega razloga utemeljen, je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti druge dele edinega pritožbenega razloga.

Posledice razveljavitve izpodbijane sodbe

- 84 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ali pa samo dokončno odloči o sporu, če stanje postopka to dovoljuje.
- 85 V tem primeru rešitev spora vključuje novo presojo dejstev, ki jo mora opraviti Splošno sodišče ob upoštevanju ugotovitev, navedenih v točkah od 78 do 80 te sodbe, potem ko je strankam dana možnost, da se izrečejo. Če bo po tej presoji Splošno sodišče ugotovilo, da sporne informacije niso zajete s pojmom „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, bo moralo odločiti o prvem in tretjem tožbenem razlogu, ki sta ju podala Greenpeace Nederland in PAN Europe v okviru svoje tožbe za razglasitev ničnosti.
- 86 V teh okoliščinah stanje postopka še ne dovoljuje dokončne odločitve in zadeva se zato vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču.

Stroški

- 87 Ker se zadeva vrne Splošnemu sodišču, se odločitev o stroških tega pritožbenega postopka pridrži.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. oktobra 2013, Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe/Komisija (T-545/11, EU:T:2013:523), se razveljavi.**
- 2. Zadeva T-545/11 se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi